

det indsamlede blev ødelagt. Man vilde da bitterlig fortryde, at man nogen Sinde havde været med til at samle alle disse Genstande paa et enkelt Sted, thi vare de blevne rundt omkring i Landet, kunde vel et eller andet være blevet fordærvet, være bortkommet eller være blevet ødelagt, men hele den store Mængde vilde ikke paa en Gang være bleven tilintetgjort. Det maa erindres, at disse Genstandes Værdi ikke kan maales i Penge, thi det er Genstande, som nu ere til Stede, men som ingen Sinde vilde kunne erstattes eller tilvejebringes paa ny, dersom de forsvandt. Det forekommer mig at være en saa afgørende Grund, at naar man maa skønne, at de forskellige andre Planer og Veje, der tidligere have været paa Bane, maa anses for ufremkommelige — og jeg tror, den ærede sidste Taler vil indrømme, at de Prospekter, som han fremstillede for os om ny Veje og ny Planer, ligge i Virkeligheden mindst lige saa fjernt som nogen anden tidligere fremkommen Plan — maa det erkendes at være absolut utilstedeligt at bevare vore Samlinger i de Lokaler, hvori de nu ere. Det er og har været den afgørende Grund for mig. Med Hensyn til vore Samlinger i Prinsens Palæ, er der jo en vis Forskel imellem dem. Vi vide alle, at der foruden den egentlig nationale Samling, den danske Samling, ogsaa findes den etnografiske Samling og enkelte andre. Der er den Forskel mellem disse Samlinger, at de danske Samlinger som saadanne ere enestaaende og derfor i deres Væsen uerstattelige, hvorimod der jo rundt omkring i Verden findes Mage til de øvrige Samlinger, ja vel endog bedre Samlinger end dem, vi have; men de danske Samlinger, altsaa oldnordisk Museum og de dertil knyttede Dele af Middelalderen, Renæssancen o. s. v. ere for Danmarks Vedkommende enestaaende. Derfor har det tilfredsstillt mig at se, at der kan kunnet tilvejebringes en Ordning, der skaffer et betryggende Lokale til Stede for denne Del af vore Samlinger, altsaa for den danske Samling og for Folkemuseet, en Ordning, som paa den anden Side stiller det fuldstændig aabent at faa noget tilsvarende for de andre Samlinger, altsaa for etnografisk Museum og de andre Samlinger, som findes paa den anden Side af Prinsens Palæ. Naar det ærede Medlem, som sidst talte, ankede over, at man ved Ombygningen dernede vilde udsætte de paagældende Samlinger for gentagne Flytninger, som vilde være højst uheldige, saa er det ærede Medlem i en Misforstaaelse. Han sigter

derved til tidligere Planer om Ombygning af det hele Palæ, men her er jo Tale om at bygge en Sidebygning, hvori altsaa disse Dele af Samlingerne kunne flyttes over paa den nemmest mulige Maade, idet de Lokaler, hvori de nu befinde sig, blive Dør om Dør med de ny, og Genstandene altsaa kunne føres derover med det samme. Det er et Forhold, der fremfor noget taler for at gaa til den nu foreslaaede Løsning, idet Flytningen og Faren ved Flytningen vil blive indskrænket til det mindst mulige. Nogen Ulejlighed vil der jo altid være ved Flytningen, men under ingen andre Omstændigheder vil Flytningen kunne foregaa saa let som efter denne Plan. Jeg har altsaa ladet mig bestemme af det Hovedhensyn, som jeg her har fremhævet, nemlig den overhængende Fare, der er forbunden ved at bevare Samlingerne, saaledes som de nu ere anbragte; men jeg maa føje dertil endnu et, og det er, at den Kærlighed til en anden Ordning, navnlig for dansk Folkemuseums Vedkommende, som det ærede Medlem deler med mig, nærer jeg fremdeles. Jeg tænker mig ogsaa Muligheden af, at Forholdene kunde medføre, at vi kom ind paa en saadan anden Vej, og denne vilde da slet ikke være udelukket ved, hvad der nu foreslaas gjort. Den Bygning, der føjes til Prinsens Palæ ved Museumsbygningen, indeholder i sin tredje Etage Plads for dansk Folkemuseum; men vi ere jo fuldstændig paa det rene med, at de øvrige Samlinger i Prinsens Palæ ville blive udvidede og kræve større Plads. Dersom der altsaa i Fremtiden skulde tilbyde sig en Mulighed for at tilvejebringe en anden Ordning for dansk Folkemuseum — og jeg skulde være meget villig til at anbringe den uden for Hovedstaden paa et Sted, hvor der er let Adgang for hele Befolkningen — saa er det, der her opføres, paa ingen Maade overflødig, tværtimod, disse Lokaler ville kunne fyldes af de øvrige Dele af Museet. Som sagt, jeg vilde kun gøre denne Bemærkning til Forklaring af, at jeg som Medlem af dansk Folkemuseums Bestyrelse baade har Del i de tidligere Udtalelser om den Maade, hvorpaa vi da ønskede Museet anbragt, og at vi dog nu have sluttet os til det Forslag, som vi maa ansæ for at give det mest mulige, og som — det er jeg ogsaa ganske paa det rene med — tillige vil være det billigste.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, har besvaret de